

Vergaderjaar 1990-1991

22 160

Regels met betrekking tot de organisatie van de distributie van elektriciteit, gas en warmte (wet energiedistributie)

A

VOORSTEL VAN WET

Artikel 24 luidde als volgt:

Artikel 24. Indien een besluit op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (Trb. 1957, 91) dit nodig maakt, kan Onze Minister regels stellen met betrekking tot de voorwaarden, die door een distributiedrijf in het belang van de veiligheid en de doelmatigheid worden gesteld voor het leveren van elektriciteit, gas of warmte of voor het aansluiten van toestellen of installaties, en de toepassing van zodanige voorwaarden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

De derde volzin van de achtste alinea van paragraaf 1 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De derde en vierde alinea van paragraaf 3.1 kwamen in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De eerste volzin van de vijfde alinea (oud: derde alinea) van paragraaf 3.1 luidde als volgt:
Energiedistributiedrijven kunnen

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVEEL NADIEN GEWIJZIGD

een grotere bijdrage leveren aan het realiseren van deze doelstellingen dan zij tot nu toe gedaan hebben.

De voorlaatste alinea (oud: laatste alinea) van paragraaf 3.2 luidde als volgt:

De reorganisatie moet op korte termijn zijn beslag krijgen. Voorkomen moet namelijk worden dat de distributiesector langer dan nodig in onzekerheid verkeert over de op handen zijnde reorganisatie. Bovendien is een doelmatiger energiedistributie dermate gewenst dat niet langer dan nodig gewacht kan worden met de daadwerkelijke uitvoering van de reorganisatie. Daar de plannen door de sector zelf worden gedragen en op voortvarende wijze door de sector worden uitgevoerd, moet verwezenlijking van de reorganisatie in het begin van de negentiger jaren haalbaar worden geacht. Daarbij heb ik met de sector geconstateerd dat uitvoering van deze plannen een wettelijke ondersteuning behoeft, ten einde zo nodig dwang te kunnen toepassen in die gevallen dat bedrijven zich aan de reorganisatie zouden willen onttrekken. In het met de sector gesloten convenant is dan ook de inspansingsverplichting opgenomen ten aanzien van het tot stand brengen van deze ondersteunende wetgeving.

De laatste alinea van paragraaf 3.2 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De tweede alinea van paragraaf 4.1 en de voetnoot, behorende bij deze tekst, kwamen in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De derde alinea (oud: tweede alinea) van paragraaf 4.1 luidde als volgt:

Daarnaast biedt het onderhavige wetsvoorstel de mogelijkheid de distributiedrijven te verplichten zich te houden aan de zogenaamde Laagspanningsrichtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen (artikel 24).

De negende en tiende alinea van paragraaf 4.2 luidden als volgt:

In dit verband is tenslotte van belang dat de contractuele relatie tussen de Gasunie en de distributiedrijven voorziet in een langdurige voorzieningszekerheid voor de openbare gasvoorziening. De distributiedrijven hoeven geen rekening te houden met de mogelijkheid dat zij hun klanten niet kunnen beleveren.

Voor de goede orde voeg ik hier aan toe dat tot op heden geen noodzaak is gebleken om de

gasvoorziening onder een wettelijk regime te brengen, aangezien de huidige voorzieningsstructuur goed werkt. Een en ander is laatstelijk uitgelegd in de nota «Het energie-beleid nader bezien»¹⁵. Dit wetsvoorstel brengt hierin geen verandering.

De voetnoot behorende bij deze tekst luidde als volgt:

¹⁵ Kamerstukken II 1988/89, 21 061, nrs. 1 en 2.

De eerste volzin van de tweede alinea van paragraaf 4.4.1 luidde als volgt:

Wat de kwalitatieve eisen betreft dient een distributiebedrijf als vervuller van een algemene nutsfunctie in staat te zijn een aantal algemene taken te verrichten.

De derde alinea van paragraaf 4.4.1. luidde als volgt:

Deze taken omvatten in de eerste plaats de zorg voor een betrouwbare wijze van distribueren tegen zo laag mogelijke kosten. Met doelmatig wordt hier in het bijzonder bedoeld op distributie tegen zo laag mogelijke kosten.

De eerste volzin van de vierde alinea van paragraaf 4.4.1 luidde als volgt:

In de tweede plaats omvatten deze taken het bevorderen van veiligheid bij het gebruik van toestellen en installaties door gebruikers.

De eerste volzin (oud: de eerste en tweede volzin) van de vijfde alinea van paragraaf 4.4.1 luidde als volgt:

In de derde plaats omvatten deze taken het bevorderen van een doelmatig gebruik van energie. Hierbij kan gedacht worden aan een aantal activiteiten die tot de normale bedrijfsuitoefening van een nutsbedrijf gerekend moeten worden.

De zesde en zevende alinea van paragraaf 4.4.1 luidde als volgt:

Nutsbedrijven kunnen echter ook nog op andere wijze invulling geven aan deze taak, zoals bijvoorbeeld door het uitvoeren van experimenten of voorbeeldprojecten alsmede via advisering, voorfinanciering of anderszins stimulering van aanschaf en gebruik van energiebesparende voorzieningen. In het kader van het Nationaal Milieubeleidsplan is nader op deze taakinvulling ingegaan. Door hun deskundigheid en hun contacten met de verbruikers kunnen distribu-

tiebedrijven bij de bevordering van een doelmatig energiegebruik met weinig middelen veel bereiken. Van een echte spanning tussen het streven naar een zo doelmatig mogelijk energieverbruik en het bereiken van zo laag mogelijke kosten behoeft dan ook geen sprake te zijn.

Voor alle duidelijkheid wil ik er op wijzen dat ik subsidiëring van energiebesparende apparaten en dergelijke bij verbruikers, niet tot de taak van een distributiebedrijf reken, maar eventueel tot de taak van de overheid. Het anderszins bevorderen van de introductie en toepassing van energiebesparende apparatuur wordt door mij toegejuicht.

De elfde alinea van paragraaf 4.4.1 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De tussen haakjes geplaatste volzin aan het slot van de vijfde alinea van paragraaf 4.4.2 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De eerste alinea (oud: de eerste en tweede volzin van de eerste alinea) van paragraaf 4.4.4 luidde als volgt:

Zoals ik reeds in paragraaf 4.1. heb uiteengezet, biedt het onderhavige wetsvoorstel de mogelijkheid uitvoering te geven aan de zogenaamde Laagspanningsrichtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen (artikel 24). Deze bepaalt onder meer dat aansluit- en leveringsvoorwaarden van de distributiebedrijven in de Lid-Staten geen strengere veiligheidseisen aan toestellen mogen bevatten dan binnen de gemeenschap is overeengekomen.

De tweede volzin van de tiende alinea van paragraaf 4.4.4 luidde als volgt:

Aangezien het aldus gewent is de wet gedeeltelijk een permanent karakter te geven, heb ik hieraan nog twee zaken toegevoegd die eveneens om een wettelijke regeling vroegen.

De laatste en voorlaatste volzin van paragraaf 4.4.4 (nieuw: vervallen) luidde als volgt:

Dit is in de eerste plaats de uitvoering van artikel 4 van de Laagspanningsrichtlijn van de Europese Gemeenschappen. In de

tweede plaats is een artikel opgenomen dat voor de distributiebedrijven het toepassen van de belemmeringenwetten mogelijk maakt zonder een beroep te hoeven doen op provinciale, gemeentelijke of rijksconcessies.

Paragraaf 5 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De laatste volzin van de laatste alinea van paragraaf 7 (oud: paragraaf 6) kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De eerste alinea onder ad b, c en d van paragraaf 8 (oud: paragraaf 7) luidde als volgt:

De bezwaren splitsten zich toe op het feit dat de bepalingen in een ondersteunende wet niet zouden passen, met andere woorden, dat ze niet nodig waren om de reorganisatie te helpen realiseren. Wat betreft b ben ik het op zich met de bezwaren wel eens, maar hier ligt nu eenmaal een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen. Aangezien ik op afzienbare termijn geen betere mogelijkheid zie om uitvoering aan genoemde richtlijn te geven, heb ik deze bepaling gehandhaafd (zie artikel 24). Ten aanzien van gastoe-stellen is een vergelijkbare richtlijn op komst. Regeling van de uitvoering van de EG-richtlijn in deze wet – die betrekking heeft op zowel elektriciteit als gas – ligt daarom voor de hand. De bepalingen genoemd onder c en d hielden wel degelijk verband met de reorganisatie.

De tweede volzin van de vijfde alinea van paragraaf 9 (oud: paragraaf 8) luidde als volgt:

Behalve ten aanzien van de distributie door een onbevoegde (artikel 22) en het stellen van voorwaarden in strijd met door de minister vastgestelde regels (artikel 24) zijn geen strafsancities opgenomen op het niet nakomen van deze wet.

De vierde volzin van de vijfde alinea van paragraaf 9 (oud: paragraaf 8) luidde als volgt:

Tegen beschikkingen op grond van deze regeling is beroep opengesteld

bij het College van beroep voor het bedrijfsleven (artikel 25).

II. Artikelen

De toelichting op artikel 24 luidde als volgt:

Artikel 24 bepaalt dat de voorwaarden die een distributiebedrijf bij het leveren van elektriciteit, gas of warmte of voor het aansluiten van toestellen of installaties stelt in het belang van de veiligheid en de doelmatigheid niet in strijd mogen zijn met een regeling van de Minister van Economische Zaken die strekt tot uitvoering van een besluit op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (Trb. 1957, 91). Dit artikel dient primair ter uitvoering van een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, de zogenaamde Laagspanningsrichtlijn, PbEG 1973, no. L 77. Artikel 4 van deze richtlijn bepaalt dat de aansluiten leveringsvoorwaarden van de Lid-Staten geen strengere veiligheidseisen mogen bevatten dan binnen de EG is overeengekomen. Aan hetgeen overigens is bepaald in de Laagspanningsrichtlijn is uitvoering gegeven door middel van het Elektriciteitsbesluit 1976 (Stb. 75). De uitvoering van de richtlijn paste niet in de Elektriciteitswet 1989 omdat ook ten aanzien van gas een vergelijkbare richtlijn op komst is. Regeling van de uitvoering van EG-richtlijnen in deze wet – die betrekking heeft op zowel elektriciteit als gas – ligt daarom voor de hand.